

den. Men Forsikringselskaberne dækker jo enhver Risiko, som opstaar ved Ildbrand, derunder ogsaa den, der opstaar ved Gnister fra Lokomotivet, og det er mig ikke bekendt, at man i Almindelighed henregner denne Skadeserstatning til de meget væsentlige, og i de Tilfælde, hvor denne Skadeaarsag er meget nærliggende, er det, som det ærede 5te kongevalgte Medlem oplyste, virkelig Tilfældet, at man fra Brandassuranceselskabernes Side forlanger en ekstraordinær Præmie.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Godskesen) gjorde gældende, at Loven af 1898 netop er hensynsfuld overfor Jernbaneselskaberne, for saa vidt som den ikke paalægger dem det ubetingede Ansvar for opstaaende Brandskade. Ja, jeg tror, at den Forudsætning, man er gaaet ud fra ved Lovens Vedtagelse, er den, at Jernbaneselskabernes Erstatningsansvar ikke er saa ubetinget, som det i Praxis viser sig at være. Selskaberne bliver et Bytte for den juridiske Konsekvens, som man maaske ikke kan bebrejde en Domstol, men som ganske sikkert ikke har staaet saa klart for Øje, da man i sin Tid vedtog Loven. Thi hvad vil det sige, som der staar i Loven, at Skaden ikke kunde være afværget ved den Agtpaagivenhed og Omhu, som Jernbanedriften udkræver. Naar Jernbaneselskaberne paa ethvert Punkt efterfølger de Regler, som er givne fra det offentlige Side for at afværge Ulykker paa Grund af Gnister, og de i det hele taget iagttager den Agtpaagivenhed og Omhu, som er dem mulig, saa skulde man tro, at de efter denne Lov kunde blive fri. Men det er ikke Tilfældet, Bevisbyrden falder, som det ærede Medlem ogsaa oplyste, paa Jernbaneselskabet. Det forekommer mig, at man fra Jernbaneselskabernes Side med Rette kunde stille den Fordring: Ja, vi maa virkelig have at vide, si hvilke Henseender vi ikke har opfyldt den Agtpaagivenhed og Omhu, som Jernbanedriften udkræver; der maa fra den skadelidtes Side føres en motiveret Klage over, paa hvilke Punkter det er, vi har tilsidesat den Agtpaagivenhed og Omhu, som Jernbanedriften udkræver. Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds antydede ogsaa den Mulighed, at han maaske kunde gaa med til en Ændring af Loven i Retning af at lempe Bevisbyrden for Jernbaneselskabet. Det har forekommet mig, at man ikke kunde gøre dette paa nogen rigtigere Maade end netop ved at lade de offentlige Regulativer i saa Henseende være

bestemmende, og ganske vist er Regulativer ufuldkomne som alt Menneskeværk, men ikke desto mindre anses de i andre Tilfælde i stor Udstrækning for at være bestemmende. I andre Tilfælde, hvor Spørgsmaalet er, om en Mand skal yde Erstatning for Skade, som er forvoldt gennem den Virksomhed, han har udfoldet, bliver det bestemmende, om han har fulgt de gældende Politireglementer. Naar en Smed staar og arbejder i sit Værksted, og der flyver Gnister ud af Husets Skorsten, saa vil han være fri for Ansvar, naar han kan paavise, at hans Skorsten, hans Ildsted i det hele taget, er indrettet saaledes, som Politireglementet foreskriver. Det forekommer mig, at man med ganske samme Ret vil kunne anvende Regulativer overfor den Virksomhed, her er Tale om. Naar det i Lovforslagets Motiver er udtalt, at de givne Sikkerhedsbestemmelser formentlig følges nøje, saa kan man vel, naar man ikke har et positivt Bevis for det, ikke udtale sig synderlig tydeligere derom, men Meningens med denne Sætning er selvfølgelig at udtale, at saa vidt det er Ministeriet bekendt, bliver de Forskrifter, som gives, uvægerlig overholdt fra Jernbaneselskabernes Side.

Saaledes som Stemningen i dette høje Ting aabenbart er overfor det foreliggende Lovforslag, kan jeg vel neppe vente det gennemført i uændret Skikkelse, men jeg tillader mig at henstille til velvillig Overvejelse, om man maaske ved Forhandling kunde finde Udtryk, som lempede den Bevisbyrde, der ved Loven af 1898 er lagt over paa Jernbaneselskaberne, og derfor ikke i den Forstand udsatte dem for saa faretruende Konsekvenser af den gældende Erstatningspligt, som Tilfældet nu er. Og i saa Henseende forekommer det mig, at Selskaberne maatte have Krav paa efter visse Hovedregler at faa opstillet, hvad det er, man kan forlange af dem, for at det kan siges, at de har drevet deres Jernbaner med den Agtpaagivenhed og Omhu, som Jernbanedrift udkræver.

Godskesen: Jeg begyndte mit første Foredrag med en Bemærkning om visse Argumenter, som jeg mente man kunde lægge til Side som betydningsløse. Jeg var lidt i Tvivl om, hvorvidt man burde lægge Beslag paa det højtærede Tings Tid med den Slags Ting, jeg kunde tænke mig, at det blev anset for ganske uforment. Men i den Henseende har det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) beroliget mig. Thi skønt jeg havde gjort nogle